

POSTANOWIENIE

Dnia 31 maja 2013 r.

Sąd Apelacyjny we Wrocławiu – Wydział I Cywilny w składzie:

Przewodniczący Sędzia SA:	Tadeusz Nowakowski (spr.)
Sędzia SA:	Ewa Głowacka
Sędzia SA:	Franciszek Marcinowski

po rozpoznaniu w dniu 31 maja 2013 r. na posiedzeniu niejawnym we Wrocławiu

sprawy z powództwa: **E. L. – G.**

przeciwko: **(...) Stowarzyszeniu (...) w Z.**

o zapłatę

na skutek zażalenia strony pozwanej

na postanowienie Sądu Okręgowego w Jeleniej Górze

z dnia 12 kwietnia 2013 r., sygn. akt I C 288/11

p o s t a n a w i a: oddalić zażalenie.

UZASADNIENIE

Zaskarżonym postanowieniem Sąd Okręgowy w Jeleniej Górze zabezpieczył roszczenie powódki przez ustanowienie hipoteki przymusowej w kwocie 194.625 zł na należącej do pozwanej nieruchomości, położonej w Z. przy ul. (...), dla której Sąd Rejonowy w Z. Wydział Ksiąg Wieczystych prowadzi księgę wieczystą KW Nr (...) na rzecz powódki i na czas trwania procesu.

W ocenie tego Sądu roszczenie powódki jest wiarygodne tak co do podstawy faktycznej jak i prawnej. Uprawdopodobniła ona także interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia.

Pozwana w zażaleniu zarzuciła:

- naruszenie przepisu art. 731 k.p.c. przez udzielenie zabezpieczenia mimo, że powódka nie uprawdopodobniła interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia,

- art. 736 § 1 pkt 2 k.p.c. przez uwzględnienie wniosku, mimo że nie zawierał on uprawdopodobnienia okoliczności uzasadniających jego wniesienie,

- art. 736 § 1 k.p.c. przez ocenę wskazanych we wniosku twierdzeń przez ocenę w sposób jednostronny, bez znajomości stanowiska pozwanej.

Wskazując na załączone do zażalenia dowody wniosła o zmianę zaskarżonego postanowienia i zwolnienie zabezpieczenia, ewentualnie o uchylenie zaskarżonego postanowienia i przekazanie sprawy Sądowi pierwszej instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Apelacyjny zważył, co następuje:

Z treści zarzutu skarżącego wynika, że widzi on naruszenie przepisu

art. 730¹ k.p.c., a nie jak wskazał w zażaleniu art. 731 k.p.c., zarzuca bowiem, że powódka nie uprawdopodobniła interesu prawnego w udzieleniu zabezpieczenia, a tę przesłankę wymienia przepis art. 730¹ § 1 k.p.c. Z zakresu zażalenia należy

także wywnioskować, że pozwana nie kwestionuje okoliczności, że powódka uprawdopodobniła roszczenie.

Interes prawny w udzieleniu zabezpieczenia występuje wówczas gdy brak zabezpieczenia uniemożliwi lub poważnie utrudni wykonanie zapadłego w sprawie orzeczenia.

Tak rozumiany interes prawny wiąże się z funkcją konserwacyjną postępowania zabezpieczającego i służy ochronie wierzyciela, który pragnie zagwarantować sobie możliwości zaspokojenia w trybie egzekucyjnym swojego roszczenia dochodzonego przed sądem. Art. 730⁽¹⁾ k.p.c. ujmuje dość szeroko, co w praktyce oznacza możliwość powoływania się przez uprawnionego na szereg okoliczności, które mogą uzasadniać udzielenie zabezpieczenia (patrz: Dariusz Zawistowski – Postępowanie zabezpieczające. Komentarz. Oficyna Wolters Kluwer, wyd. 2007 str. 30-31).

Tak ujęta interpretacja interesu prawnego pozwala stwierdzić, że w rozpoznawanej sprawie powódka tę przesłankę wykazała. Potwierdza to także skarżący, który dołączył do zażalenia m. in. odpis protokołu Komisji Rewizyjnej z 27.03.2008 r. (k. 579), gdzie w punkcie 4.10 przyznaje, że „lokal (...) (...), w którym obecnie znajduje się restauracja (...) stanowi główne źródło dochodu i jedyny lokal jaki posiada na własność (...) Stowarzyszenie (...)...”.

Pomijając okoliczności, że dołączone do zażalenia załączniki pochodzą z lat 2008 – 2010, a więc są mocno nieaktualne, to potwierdzają one fakt, że pozwana jako jedyny realny majątek posiada własność przedmiotowego lokalu. W takiej sytuacji należy zgodzić się z Sądem Okręgowym, że powódka wykazała interes prawny w żądaniu zabezpieczenia.

Chybiony jest także zarzut naruszenia art. 736 § 1 k.p.c.. Przepis ten określa formalne wymagania wniosku o udzielenie zabezpieczenia. Powódka w złożonym wniosku wymagania te spełniła (k. 559-560). Polegały one kontroli Sądu, który w przypadku nieprzestrzegania wymogów formalnych zarządziłby zwrot wniosku (patrz art. 738 zd. 2 k.p.c.)

Z powyższych przyczyn zażalenie jako bezpodstawne należało oddalić (art. 385 k.p.c. w zw. z art. 397 § 2 k.p.c.).

MR-K